

THÔNG TƯ số 2251-NL-TTg ngày 7-6-1956 về việc sản xuất gỗ trong những tháng vụ mùa và mùa mưa

Kính gửi các U.B.H.C. khu, tỉnh.

Hội nghị Ban Chỉ đạo sản xuất gỗ ở trung ương họp ngày 4 tháng 6 năm 1956 thống nhất nhận định rằng:

1. — Mức độ sản xuất gỗ trong tháng 5 nhìn chung so với tháng 4 có phần kém sút. Nhiều tổ sơn trắng đình chỉ việc khai thác gỗ, thu xếp về đồng ruộng cấy cấy (Lạng-sơn, Hải-ninh và lẻ tẻ ở Thanh-hóa, Nghệ-an, v.v...). Nếu các Ủy ban tỉnh, huyện không có kế hoạch kịp thời lãnh đạo ổn định tình hình ấy thì mức sản xuất các tháng 6, 7, 8 sẽ bị giảm sút hơn nữa.

2. — Bên cạnh nhiều tỉnh có tiến bộ và thu được thành tích tốt, còn một vài tỉnh và một số khá đông huyện xã chưa nhận thức đầy đủ tầm quan trọng của kế hoạch gỗ, sự liên quan mật thiết của kế hoạch gỗ với các kế hoạch khác như kế hoạch xây dựng, xuất khẩu, v.v... Do đó việc lãnh đạo chưa được chặt chẽ; khoán trắng cho Lâm thổ sản hoặc Lâm nghiệp; chưa tích cực điều hòa trâu kéo, giải quyết khó khăn về đường vận xuất, chính sách giá cả chưa phổ biến đến tận người sản xuất; không chú ý đơn đốc việc sản xuất gỗ cung cấp cho ngư dân phục hồi nghề cá, v.v...

Đề bảo đảm thực hiện đầy đủ Kế hoạch Nhà nước 1956 về gỗ, nhất là trong những tháng vụ mùa, mưa lụt, chúng tôi xin bổ sung thêm *chỉ thị số 1873 ngày 19-5-1956* các điểm sau đây để các địa phương nghiên cứu thực hiện:

1) *Ổn định tư tưởng, bảo đảm kế hoạch cấy cấy cho các tổ sơn trắng.* Các địa phương có người tham gia sản xuất gỗ cần phải có kế hoạch cụ thể động viên các tổ nông hội, tổ sản xuất, tổ đoàn kết, v.v... tương trợ đối công cho gia đình họ, bảo đảm cấy cấy hết diện tích kịp thời vụ, chăm sóc tốt hoa màu. Mặt khác các Ban Chỉ đạo sản xuất gỗ, chủ yếu là nông hội, cần tăng cường giáo dục, làm cho các tổ sơn trắng thấy rõ trách nhiệm phải thực hiện kế hoạch gỗ của Nhà nước, làm cho họ an tâm sản xuất gỗ, tin tưởng vào sự giúp đỡ của địa phương.

2) Đối với các huyện, xã mà việc lãnh đạo chưa được chặt chẽ, các khu, tỉnh cần phải cán bộ có đủ khả năng đến giúp đỡ:

a) Làm cho họ nhận thức rõ sự quan trọng của kế hoạch gỗ trong toàn bộ Kế hoạch Nhà nước, chống khuynh hướng chỉ nhìn thấy vấn đề sản xuất lương thực, xem nhẹ việc thực hiện kế hoạch gỗ.

b) Giúp họ tổ chức, lãnh đạo phối hợp các ngành có liên quan, cụ thể điều hòa sinh hoạt các Ban Chỉ đạo sản xuất gỗ ở tỉnh, tiểu ban phối hợp ở các huyện, phân nhiệm rõ ràng cho các ngành.

c) Giúp giải quyết các khó khăn hiện tại như:

— Điều hòa trâu kéo gỗ, giúp các tổ sơn trắng tậu trâu, tập luyện trâu.

— Giải quyết vấn đề vận xuất, cần đặt nhiệm vụ rõ ràng cho ngành giao thông vận tải, làm cầu đường vận chuyển trong phạm vi kế hoạch 1956.

— Bảo quản gỗ để phòng lụt lũ trôi mất như đã xảy ra một vài nơi (Thái-nguyên).

— Hướng dẫn, áp dụng chính sách giá cả gỗ vào hoàn cảnh cụ thể địa phương, bảo đảm công bằng hợp lý, động viên được người sản xuất. Phương pháp tốt nhất là phổ biến chính sách cho các tổ sơn trắng và dùng tập thể sơn trắng xây dựng giá cả cho từng người khai thác, v.v...

3. — Đặt nhiệm vụ cung cấp gỗ cho ngư dân khôi phục nghề cá, làm thổ sản phải thu mua gỗ để tạ thuyền, bè, và ngư nghiệp phải vận động các tổ chức tập thể, cá nhân ngư dân ký hợp đồng với lâm thổ sản. Nguyên tắc và tổ chức ký kết phải đơn giản, không trở ngại đến sinh hoạt của ngư dân.

4. — Riêng các tỉnh Cao bằng, Lạng-sơn, Bắc-cạn, cần phải có kế hoạch đề bảo đảm đầy đủ số gỗ xuất khẩu đã ký hợp đồng với nước ngoài.

Được chỉ thị này, các khu, địa phương thực hiện đến đâu báo cáo kết quả về Thủ tướng Phủ.

Hà-nội, ngày 7 tháng 6 năm 1956

T.L. Thủ tướng Chính phủ

Phó Chủ nhiệm Văn phòng Kinh tế Tài chính

NGÔ-TẤN-NHƠN

CHỈ THỊ số 2274-NN-TTg ngày 8-6-1956 về vấn đề tiếp tế hạt giống cho dân.

Gửi U.B.H.C. các khu, tỉnh, thành phố.

Theo lập quán canh tác, nông dân tự gây giống chọn giống, giữ giống như là loại cây mà họ quen trồng. Nhưng giống của nông dân tự tạo thường là những giống tốt, thích hợp với đất đai và khí hậu địa phương hơn những giống của Chính phủ. Một mặt khác, dân có đủ khả năng mua giống hoặc tương trợ giống giữa nhau. Chỉ trong trường hợp thiếu đói cả vùng hoặc trường hợp tạo những giống mới không có trong địa phương thì dân mới cần có thêm sự giúp đỡ của Chính phủ.

Trong thời gian qua, chủ trương giải quyết giống cho dân nặng về sự giúp đỡ của Chính phủ. Cho nên thường gây tâm lý ỷ lại, tham ô, lãng phí một số tài sản quốc gia. Việc phân công, phân nhiệm giữa các ngành cũng chưa được hợp lý, làm trở ngại cho công tác của ngành, và giống tiếp tế cho dân thường là giống xấu.

Để chấn chỉnh tình trạng trên, Thủ tướng Phủ, sau khi đã hội ý với các Bộ, quyết định như sau:

I. — Nguyên tắc chung

1) Nông dân phải tự mình tạo giống để sản xuất. Nếu có xảy ra trường hợp thiếu giống thì phải lấy việc vận động đối chác, tương trợ giữa nông dân với nhau làm chính.

www.ThuVienPhapLuat.com
Tel: +84-8-3845 6684

2) Chính phủ chỉ giúp dân trong 3 trường hợp:

— Bán hoặc đổi giống khi dân thiếu giống nhưng còn khả năng mua hoặc tương trợ lẫn nhau mua giống.

— Cho vay giống trong trường hợp thiên tai, thiếu đói cả một vùng, dân hết khả năng tự tạo giống và tương trợ giống lẫn nhau.

— Cho vay hoặc cho không một số giống mà dân chưa quen trồng để tuyên truyền giống mới.

3) Để đảm bảo giống tốt, Bộ Nông lâm phải phụ trách việc tiếp tế giống cho dân trong những trường hợp trên. Nhưng trong lúc Bộ Nông lâm chưa có đầy đủ điều kiện thì hành nhiệm vụ, thì các ngành Mậu dịch của tạm thời có trách nhiệm tiếp tế một số giống cho dân với sự cộng tác của Bộ Nông lâm.

II.— Chủ trương cụ thể đối với từng loại giống

1) Thóc giống và giống ngũ cốc: thóc tốt lấy trong thóc thuê nông nghiệp tạm dùng làm giống để bán hoặc đổi cho dân. Đặc biệt đối với một vài vùng mất mùa, thiếu đói, Chính phủ có thể cho dân vay giống.

Chính phủ có thể đưa cho dân trong thử một: vài thử giống lúa hoặc ngũ cốc mới lạ mà dân chưa quen trồng. Số này sẽ thu lại nếu dân trồng có kết quả.

2) Giống các cây công nghệ: thầu dầu, lạc, các giống rau; Chính phủ bán, hoặc cho vay hoặc đổi.

3) Nhân dân tự mình gieo quyet nhưng như câu nhỏ nhất khác về giống (khoai, rau muống, v.v...).

III.— Phân công giữa các ngành

1) Bộ Nông lâm chịu trách nhiệm:

— Làm dự kiến số giống mỗi loại cần chuẩn bị cho mỗi tỉnh hoặc mỗi vùng.

— Hướng dẫn các cơ quan Mậu dịch về cách phân biệt giống, chọn giống tốt, bảo quản giống, định thời gian và nơi phân phối; nghiên cứu giá cả.

— Hướng dẫn nông dân cách trồng và theo dõi kết quả.

— Trực tiếp phụ trách tạo, bảo quản và phân phối giống ngô và các thử giống cây công nghệ, trừ thầu dầu, lạc, bông, rau.

2) Bộ Thương nghiệp:

— Tổng công ty Lương thực chịu trách nhiệm về việc mua, chuyên vận, bảo quản, bán hoặc đổi giống thóc và các loại ngũ cốc (trừ ngô do Bộ Nông lâm chịu trách nhiệm) theo kế hoạch sản xuất nông nghiệp.

— Tổng công ty Lâm thổ sản phụ trách các giống thầu dầu, lạc.

— Tổng công ty Bách hóa phụ trách giống bông và giống các loại rau, khoai tây.

3) Ngân hàng không cho vay mua giống lẻ tẻ. Trong trường hợp nông dân vay tiền mua trâu, mua nông cụ và đồng thời mua giống thì Ngân hàng có thể cho vay.

4) Bộ Tài chính:

— Cùng với Bộ Nông lâm và Bộ Thương nghiệp nghiên cứu số vốn cần thiết để tạo các hạt giống, tiêu chuẩn phụ cấp cho các cơ quan Mậu dịch về việc vận tải, bảo quản, bù trừ hao hụt giống, và đề nghị lên Thủ tướng Phủ

— Xuất quỹ mua giống cho dân vay theo yêu cầu của Thủ tướng Phủ.

5) Ủy ban hành chính các cấp:

— Ủy ban hành chính xã và nông hội xã có trách nhiệm giới thiệu người đi mua hoặc đổi giống của Chính phủ.

— Ủy ban hành chính khu và tỉnh nghiên cứu và đề nghị về Bộ Nông lâm tổng số giống cần cho địa phương, và đề nghị lên Thủ tướng Phủ số giống cần cho vay nếu có trường hợp cần cho vay.

— Ủy ban hành chính các cấp theo dõi việc sử dụng giống cho hợp lý và thu hồi số giống cho vay.

IV.— Giá cả các loại giống do Chính phủ bán Phụ cấp cho các cơ quan Mậu dịch trong công tác giống

— Giá thóc giống bán mỗi mùa sẽ do Bộ Thương nghiệp định căn cứ vào giá chỉ đạo.

— Các giống khác Bộ Thương nghiệp định thỏa thuận với Bộ Nông lâm căn cứ vào giá thị trường và yêu cầu của kế hoạch sản xuất.

— Các Công ty Lương thực và Lâm thổ sản không kinh doanh lấy lãi về các loại giống nên sẽ được hoàn lại chi phí vận chuyển, bảo quản, bù trừ hao hụt theo tỷ lệ nhất định do Bộ Tài chính định thỏa thuận với Bộ Thương nghiệp và Bộ Nông lâm.

— Tổng công ty Bách hóa kinh doanh về giống rau có lãi nên không cần được phụ cấp.

V.— Các công việc cần làm

Nhận được chỉ thị này, đề nghị Ủy ban khu, tỉnh:

— Phổ biến chủ trương trong cán bộ và nhân dân, chấn chỉnh lại những sự phân công không hợp lý.

— Hoàn thành việc tiếp tế giống cho vụ mùa, chuẩn bị giống cho vụ chiêm và các cây công nghệ cho năm tới. Bộ Nông lâm sẽ có những tài liệu hướng dẫn cần thiết cho địa phương.

— Kiểm điểm số giống đã cho dân vay (thóc, ngũ cốc, cây công nghệ) trong năm 1955 và năm 1956, và chuẩn bị thu lại trong vụ thuê nông nghiệp vụ đông sắp đến. Phần thóc cho vay cứu đói sẽ có chỉ thị riêng.

T.T. Thủ tướng Chính phủ
Phó Chủ nhiệm

Văn phòng Kinh tế Tài chính
NGÔ-TẤN-NUON